

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kpkf.VI.39.496/2021/2.

A tanács tagjai: Dr. Márton Gizella a tanács elnöke

Dr. Nagy Szabolcs előadó bíró

Dr. Drávecz Margit Gyöngyvér bíró

Az I. rendű felperes: felperes1 (cím1)

A II. rendű felperes: felperes2 (cím2)

A III. rendű felperes: felperes3 (cím3)

A IV. rendű felperes: felperes4 (cím3)

Az V. rendű felperes: felperes5 (cím4)

A VI. rendű felperes: felperes6 (cím5)

A felperesek képviselője: Dr. Mátyás László Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: jogi képviselő1 cím6)

Az alperes: Komárom-Esztergom Megyei Kormányhivatal cím7

Az alperes képviselője: Dr. Bera Krisztina kamarai jogtanácsos

A per tárgya: vadászati ügyben indult közigazgatási jogvita

A fellebbezést benyújtó fél: a felperesek

A fellebbezéssel támadott határozat: Győri Törvényszék 9.K.700.088/2021/3. számú végzése

Rendelkező rész

A Kúria

- az elsőfokú bíróság végzését hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja;
- a felperesek másodfokú eljárásban felmerült költségét 10.000-10.000 (tízezer-tízezer) forintban, az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségét 30.000 (harmincezer) forintban állapítja meg.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás, az ügy előzménye

[1] Az alperes a KE-06/FMO/001224-2/2020. számú határozatával a 11-252250-510 kódszámú vadásztársaság neveát (a továbbiakban: vadásztársaság) 2020. október 26-án a vadászatra jogosultak nyilvántartásából törölte, mert a vadászterület tulajdonosi közössége a vadásztársasággal kötött haszonbérleti szerződést azonnali hatállyal felmondta.

[2] A felperesek a vadásztársaság tagjai. Állításuk szerint az alperes a határozatot 2020. november 10-én kifüggesztette, a felperesek részére a közlés a 2020. november 17-én történt kérésre november 24-én e-mailben történt meg.

[3] Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint az alperes a határozatot 2020. november 11. napján a vadásztársaság képviselője, egyéb elnök részére kézbesítette, és ugyanezen a napon egyéb a felpereseket, mint a vadásztársaság tagjait értesítette, hogy a határozatot átvette.

A kereset, a védírat

[4] A felperesek, mint a vadásztársaság tagjai 2020. december 21. napján keresetlevelet terjesztettek elő az alperesnél az alperes határozatával szemben és kérték annak bírósági felülvizsgálatát. Előadták, hogy a döntés közlésének a hirdetmény kifüggesztésének 15. napját, 2020. november 25-ét jelölték meg. Arra hivatkoztak, hogy az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 10. § (1) bekezdése szerint ügyfélnek minősültek a hatósági eljárásban, mert a jogukat és jogos érdeküket közvetlenül érintette az alperes döntése és emiatt a perindítási jogosultságukat a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 4. § (1) bekezdésére figyelemmel a 17. § a) pontjára alapították (keresetlevél 6. pontja). Vitatták a vadásztársaság törlésének jogszerűségét, sérelmezték, hogy a vadásztársaságot kihagyták az eljárásból.

[5] Az alperes a védíratában kérte a keresetlevél visszautasítását a Kp. 48. § (1) bekezdésének i) pontja alapján a keresetlevél elkésettségére hivatkozással. A döntés a vadásztársaság részére 2020. november 11-én került kézbesítésre, a keresetlevél ezért 2020. december 21-án napján elkésetten került előterjesztésre.

Az elsőfokú bíróság végzése

[6] Az elsőfokú bíróság a 9.K.700.088/2021/3. számú végzésével a felperesek keresetlevelét a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján visszautasította, mert azt állapította meg, hogy a felperesek a döntés 2020. november 11-i közléséhez képest a 2020. december 11.

napján lejáró keresetindítási határidőt túllépve, elkésseten terjesztették elő a keresetlevelüket és a keresetindítási határidő elmulasztása miatt igazolási kérelemmel sem éltek.

A fellebbezés, az észrevétel

[7] A felperesek a végzés elleni fellebbezésükben az „elsőfokú bíróság végzésének a megváltoztatását és a visszautasítás mellőzése mellett a per további tárgyalásának elrendelését” kérték a költségeik megtérítése mellett. Érdemben előadták, hogy a vadásztársaság a hatósági eljárásban ügyfélként nem vett részt, ettől függetlenül az alperes, mint ismert ügyfélnek átadta a határozatot a vadásztársaság elnökének. egyéb elnök e-mailben értesített őket erről, ugyanakkor az e-mail nem tartalmazott határozatszámot, dátumot, figyelemfelhívást, akárcsak a hirdetmény, és az alperesi honlapon történő tájékoztatás sem, holott az Ákr. 88. § (2) bekezdésében foglaltak értelmében ezeket az adatokat fel kellett volna tüntetni. A határozatot végül is csak 2020. november 24-én kapták meg e-mailben az alperestől és ehhez az időponthoz képest határidőben adták be a keresetlevelüket. A hirdetmény az előbbi hiányokon túl nem tartalmazta a földtulajdonosi közösség kódszámát sem, ugyanakkor a 2020. november 10-i kifüggesztéshez képest az Ákr. 85. § (5) bekezdés b) pontja alapján csak 2020. november 25-én telt le a keresetindítási határidő, így a keresetlevelük erre tekintettel sem késztetett el. Kiemelték, hogy az Ákr. 85. §-a értelmében az ügyféllel közvetlenül, a nem ismert ügyfelekkel pedig hirdetményi úton kell közölni a határozatot és az Ákr. 10. §-a alapján ügyfélnek minősültek, mivel a jogukat, jogos érdeküket közvetlenül érintette a határozat. Az irányukba tehát, mint nem ismert ügyfeleknek, szabályosan hirdetménnyel kellett közölni a határozatot, melyhez képest a 2020. november 24-ei megküldés időpontjához képest sem telt el a keresetindítási határidő a keresetlevelük benyújtásakor.

[8] Az alperes az észrevételében kérte az elsőfokú bíróság végzésének a helybenhagyását, költsége megítélését. Álláspontja szerint a felperesek nem minősültek ügyfélnek, sem az eljárás egyéb résztvevőjének, így az Ákr. 85. § (1) bekezdése és a vadászati törvény alapján sem tartoznak abba a személyi körbe, akiknek a döntést meg kellett volna küldeni. Utalt arra is, hogy egyéb elnök 2020. november 11. napján tájékoztatta a teljes tagságot, így a keresetindítási határidő 2020. december 11. napján letelt és nincs olyan anyagi jogi rendelkezés, amely a felperesek részére történő közlési kötelezettséget ír elő. Utalt még arra, hogy a vadászterületet a jogszabályi előírás alapul vételével képzett kódszámon tartja nyilván.

A Kúria döntése, annak jogi indokai

[9] A felperesek fellebbezése – az alábbiakban részletezett okból – nem volt elbírátható.

[10] A Kúriának a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdésétől eltérően a fellebbezés kereteire tekintet nélkül kellett eljárnia Kp. 48. § (2) bekezdésére és arra figyelemmel, hogy az elsőfokú bíróság a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontjában foglalt visszautasítás jogkövetkezménye alkalmazása előtt nem vizsgálta, hogy a felperesek perindítási joggal rendelkeznek-e, a Kp. 48. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazásának helye van-e.

[11] A Kúria több eseti döntésében (Kpkf.V.39.623/2020/2., Kpkf.VI.39.439/2021/2.) rögzítette, amennyiben az elsőfokú bíróság előzetesen nem vizsgálta meg a felperes perindítási jogosultságának fennálltát, az olyan orvosolhatatlan eljárásjogi hiányosság, melyre tekintettel a másodfokú bíróság a fellebbezésben az elkészttség elutasítása kapcsán előadottakat nem vizsgálhatja, hanem ezt megelőzően az elsőfokú bíróságnak elsődlegesen annak alapos vizsgálatát kell elvégeznie, hogy a felperesek a keresetindításra jogosultak-e és csak ezt követően, ennek fennállása esetén kerülhet az elsőfokú bíróság abba a helyzetbe, hogy megalapozottan döntsön arról, hogy a perindítási jogosultság megilleti-e a felpereseket. Elsődlegesen a perindítási jogosultságról kell az elsőfokú bíróságnak határozni és ezt követően – amennyiben a perindítási jogosultság fennáll – jöhet szóba a további pergátló akadály, így az esetleges elkészttség vizsgálata.

[12] A felperesek mind a fellebbezésükben, mind pedig a keresetlevelükben arra hivatkoztak, hogy nem ismert ügyfélnek minősülnek a közigazgatási eljárásban, mivel a jogukat, jogos érdeküket közvetlenül érintette az alperesi határozat. Ügyféli minőségüket az Ákr. 10. § (1) bekezdésére, perbeli legitimációjukat a Kp. 4. § (1) bekezdésére, 17. § a) pontjára alapították.

[13] Az elsőfokú bíróságnak elsőként a kereseti kérelem alapján azt kell vizsgálnia, hogy a felpereseket – az általuk állított – ügyféli jogállása, vagy a közigazgatási cselekménnyel összefüggésben fennálló jog, vagy jogos érdekük közvetlen érintettsége okán a perindítási jogosultság megilleti-e, a per megindítására jogosultak-e. A Kúria e helyütt rámutat, hogy a Kp. 11. § a) pontja a jog, vagy jogos érdek közvetlen érintettségén alapuló perindítási jogosultságot szabályozza és a szubjektív jogvédelem alapjaként jeleníti meg a jog, vagy jogos érdek közvetlen sérelmét. Ugyanakkor a Kp. 17. § a) pontja a perindításra jogosultak körét elválasztotta az ügyféli minőségtől, ennek kapcsán az Ákr. 10. § (1) bekezdésében szabályozott ún. általános ügyfél fogalomtól, továbbá az Ákr. 10. § (2) bekezdése szerint az adott felhatalmazás alapján meghatározott ügyfajtákban megállapított ún. ex lege ügyfélkörtől is és a perindítási jogot a jogaikban és a jogos érdekeikben a közigazgatási tevékenységgel közvetlenül érintettek köréhez kapcsolta, amely az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében deklarált jogorvoslathoz való jog követelményéhez illeszkedik. A Kp. 17. § a) pontja az érintettség adott fokának, nevezetesen a közvetlen érintettségnek a fennállását követeli meg a perindítási joghoz, melynek a közigazgatási tevékenységgel összefüggésben kell fennállnia.

[14] Mindezek miatt a Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 114. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot az eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

[15] Az elsőfokú bíróságnak az új eljárás során elsőként a perindítási jogosultságot kell vizsgálnia, és csak ennek fennállása esetén vizsgálhatja a perindítási határidő megtartottságát.

Záró rész

[16] A Kúria a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül járt el.

[17] A felperesek a fellebbezésükhöz mellékelt költségjegyzéken részletezték a költség megtérítése iránti igényüket, melyről a Kúria megállapította, hogy az csak részben megalapozott figyelemmel arra, hogy az az utazási költség összegét nem jelölte meg, és nem igazolt, nem részletezett az a körülmény, hogy milyen utazásra vonatkozóan került felszámításra. A költségátalányra vonatkozó felszámítás a fellebbezés kapcsán szintén nem részletezett és nem igazolt. A megjelölt munkadíjat (127.000 forint) a Kúria eltúlzottnak ítélte, amely nem áll arányban a felperesi képviselő által kifejtett munkával figyelemmel arra, hogy a felperesi jogi képviselő mindösszesen négy oldalas fellebbezést terjesztett elő, melynek az érdemi része mindösszesen két oldal, a kidolgozásához nem volt szükség négy óra időtartamra. Az alperes által felszámított munkadíjat (100.000 forint) is mérsékelte a Kúria a két oldalas észrevétel készítéséhez igazodó munkamennyiségre tekintettel. Mindezek okán a Kúria megítélt perköltséget a felszámított összegekhez képest a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése, 3. § (6) bekezdése alapján mérsékelte. A Kúria a Kp. 112. § (3) bekezdése értelmében kizárólag a másodfokú eljárásban felmerült költség összegét állapította meg, annak viseléséről az új határozatot hozó bíróságnak kell döntenie.

[18] A végzés ellen a fellebbezés lehetőségét a Kp. 112. § (2) bekezdése, a felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2021. március 8.

dr. Márton Gizella s.k.
a tanács elnöke

dr. Nagy Szabolcs s.k.
előadó bíró

dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő